

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7C/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414205778
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2014:6414205778.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 10.11.2014 pred samosudcom JUDr. Petrom Lukáčom v právnej veci navrhovateľky U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ulica 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o návrhu na úhradu sumy 314 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatia takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi istinu vo výške 314 €, spolu s 8,25% úrokom z omeškania p. a. zo sumy 314 € od 07.05.2014 až do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, pod následkom výkonu rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 98,82 eur v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, pod následkom výkonu rozhodnutia, na účet právneho zástupcu navrhovateľky Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom doručeným Okresnému súdu v Žiari nad Hronom dňa 12.5.2014 domáhala od odporcu úhrady sumy 350 eur s prísl. Svoj návrh zdôvodnila skutočnosťou, že medzi účastníkmi konania došlo dňa 13.06.2012 uzatvorením dvojstranného právneho úkonu, a to zmluvy o úvere, na základe ktorej zmluvy odporca poskytol navrhovateľke finančný obnos vo výške 350 eur. Navrhovateľka v návrhu ďalej uviedla, že napriek výške poskytnutého úveru uhradila v prospech odporcu celkovo sumu vo výške 664 eur. Navrhovateľka ďalej v návrhu uviedla, že sa čo sa týka uzatvoreného dvojstranného právneho úkonu, z dôvodu a okolností, že sa jednalo o predtlač paušalizovaného charakteru, ktorú nemohla žiadnym spôsobom upraviť a po formálno-právnej strane absentujú v dvojstrannom právnom úkone dojednaná v zmysle § 9 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z. z. je nutné považovať dvojstranný právny úkon, ako právny úkon bezúročný a bez poplatkov, a teda na základe dvojstranného právneho úkonu odporcovi vznikol nárok len na úhradu poskytnutých finančných prostriedkov. Z horeuvedených dôvodov uplatnil navrhovateľka svojim návrhom nárok v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom ako bezdôvodné obohatenie kvalifikovala rozdiel uhradenej sumy ku dňu podania žaloby oproti poskytnutým finančným prostriedkom na základe zmluvy o úvere. V prípade úspechu v konaní uplatnila trov právneho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci rozhodol platobným rozkazom číslo konania 7C/30/2014 zo dňa 01.07.2014. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu v Žiari nad Hronom podal v zákonom stanovenej lehote dňa 14.07.2014 odporca odpor. Vo svojom odpore, ako i v písomnom vyjadrení, žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť. Svoje stanovisko zdôvodnil okolnosťou, že nenastala ani jedna z foriem vydania bezdôvodného obohatenia, ktorú zákonodarca kvalifikuje v §

151 Občianskeho zákonníka. Namietal okolnosť, že spornú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko táto bola uzatváraná, ako vyplýva z obsahového znenia v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako nepomenovaná zmluva, z ktorých dôvodov v sebe tento právny úkon nevzťahuje právna kvalifikácia kogentné ustanovenie a sankcie zákona číslo 129/2010 Z. z. resp. ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Výška uplatneného nároku samotným odporcom spochybnovaná nebola.

Vzhľadom na obranu zvalenú samotným odporcom proti uplatnenému nároku súd vykonal dokazovanie na podstatnú otázku právnej kvalifikácie dvojstranného právneho úkonu medzi účastníkmi konania.

Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania dňa 13.06.2012 uzatvorili zmluvu o úvere pod číslo 609600408. Na základe tejto zmluvy odporca poskytol navrhovateľke úver v celkovej výške 350 eur. Ako vyplynulo z prehľadu histórie splátok úveru, navrhovateľka do dňa podania samotného návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia uhradila na základe tohto dvojstranného právneho úkonu v prospech odporcu celkovú istinu vo výške 664 eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zák. 129/2010 z. z., spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci premetu svojho podnikania, alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z., veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že čo sa týka osoby navrhovateľky táto v čase čerpania úveru, na základe dvojstranného právneho úkonu bola fyzickou osobou, ktorá vykonávala pracovnú činnosť na základe pracovnej zmluvy, finančné prostriedky čerpané na základe zmluvy o úvere boli čerpané pre účely pokrytia základných potrieb v domácnosti navrhovateľky a na tieto účely boli i použité. Nie je možné teda v žiadnom prípade konštatovať, že by čerpané finančné prostriedky na základe zmluvy o úvere boli použité navrhovateľkou pre účely predmetu svojho podnikania alebo výkonu povolania.

Veriteľom bol v danom prípade odporca, ktorý na základe portfólia svojej činnosti povolenej príslušnými správnymi orgánmi, medzi iným poskytoval spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie súd konštatuje, že v danom prípade sa jedná jednoznačne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a ako taká podlieha všetkým zákonným stanoveným kogentným atribútom takéhoto právneho úkonu.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať medzi iným, i dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti, podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r, y.

Z prevedeného dokazovania, a to samotnej zmluvy o úvere má súd preukázané, že zmluva o úvere vo svojich ustanoveniach neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neobsahuje ani ďalšiu kogentnú náležitosť, a to výšku ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti v zmysle dikcie zákona a sankcie zákonodarcu v § 11 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. súd považoval zmluvu o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 13.06.2012 za právny úkon bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd po prevedenom dokazovaní považoval dvojstranný právny úkon, a to zmluvu o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi konania dňa 13.06.2012 z horeuvedených dôvodov za bezúročnú a bez poplatkov. Odporcovi teda na základe tohto dvojstranného právneho úkonu vznikol nárok len na naplnenie poskytnutých finančných prostriedkov v celkovej výške 350 eur. Nakoľko súd mal preukázané, že navrhovateľka na základe dvojstranného právneho úkonu uhradila v prospech odporcu celkovo sumu 664 eur, k jej plneniu došlo na základe neplatného právneho úkonu resp. plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol. Zákonodarca takéto konanie jednoznačne klasifikuje, ako bezdôvodné obohatenie. Výšku bezdôvodného obohatenia mal súd jednoznačne preukázanú a tvorila rozdiel medzi skutočne uhradenou sumou na základe dvojstranného právneho úkonu zo strany navrhovateľky v prospech odporcu a poskytnutými finančnými prostriedkami na základe zmluvy o úvere. Súd kvalifikoval návrh v časti uplatneného nároku, ako dôvodný a tomuto v plnom rozsahu vyhovel. Súd vyhovel taktiež nároku uplatnenému navrhovateľkou v súvislosti s úročením vo výške zákonného ročného úroku uplatneného finančného nároku z dôvodu okolnosti, že odporca sa dostal s finančným plnením do omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na mimosúdnu pokonávku. Výška úročenia zodpovedá v danom prípade ustanoveniu § 517 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády Slovenskej republiky 87/95 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci, a to prevzatie vecí a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd zo dňa 08.05.2014, účasť na pojednávaní dňa 10.11.2014 vo výške á 21,58 eur + 8,04 eur režijný paušál.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu, ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici a to v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.